

عنوان مقاله:

بررسی توزیع مکانی و زمانی میزان ابرناکی در منطقه ایران طی دوره آماری 1981-2010

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس منطقه ای تغییر اقلیم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فاطمه صحراييان - مربی، پژوهشکده هواشناسی، تهران

سهیلا جوانمرد - استادیار، پژوهشکده هواشناسی، تهران

بهاره باستان فرد - دانشجوی دکتری هواشناسی موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران

سمانه ثابت قدم - استادیار، موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

از جمله مباحث مهم در پیشبینی تغییرات اقلیمی، تعیین توزیع ابرها، خواص فیزیکی و رابطه آنها با اقلیم در مقیاسهای جهانی و منطقهای میباشد. از اینرو مطالعه و بررسی ابرها به علت تنوع، گستردگی زیاد و قابلیت تغییرپذیری بسیار حائز اهمیت است. در مطالعه حاضر، از دادههای میانگین ماهانه و سالانه ابرناکی در 44 ایستگاه هواشناسی همدیدی در کشور که به طور نسبی پوشش مناسبی از کل کشور را فراهم میکنند، در دوره آماری سی ساله 1981 الی 2010 استفاده شده است. از این اطلاعات برای تعیین فراوانی و بررسی تغییرات تعداد روزهای با آسمان تمام ابری در ایستگاههای مورد مطالعه برای ساعات روز (06، 09، 12 و 15 UTC) استفاده شده است. براساس نتایج بدست آمده، مناطق شمال و شمال غرب کشور به طور میانگین در ماههای ژانویه، فوریه، مارس، آوریل و دسامبر دارای بیشینه درصد پوشش ابری هستند. مناطق مرکزی در ماههای ژانویه و فوریه، نواحی شرق کشور در ماههای ژانویه و مارس و مناطق شمال شرق کشور در ماههای ژانویه، فوریه و مارس دارای بیشینه درصد پوشش ابری آسمان هستند. در نواحی جنوبی کشور نیز ماههای ژانویه، مارس و آوریل، مناطق جنوب شرق در ماههای فوریه و مارس، در سواحل خلیج فارس و تنگه هرمز در ماه مارس و در سواحل دریای عمان در ماههای مارس و آوریل بیشینه درصد پوشش ابری در دوره مطالعاتی مشاهده شده است. ایستگاههای بندر انزلی و چابهار به ترتیب دارای بیشترین تعداد ماههای بیشینه و کمینه درصد پوشش تمام ابری هستند. نتایج بررسی روندهای بلند مدت درصد فراوانی نسبی روزهای تمام ابری در تعدادی از ایستگاههای پربارش و کمبارش مورد مطالعه بیانگر غالب بودن روند کاهشی در بیشتر ایستگاههای مورد مطالعه در فصل سرد سال میباشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/557318>

